

מ"ת 8185/02/16 - מדינת ישראל נגד דור באבא

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 8185-02-16 מדינת ישראל נ' באבא

24 פברואר 2016

לפני כבוד השופטת נועה חקלאי
המבקשים מדינת ישראל

נגד המשיב
דור באבא

נוכחים:

ב"כ המבקשת- עו"ד חופית נבו אבקסיס

ב"כ המשיב- עו"ד ליז נקש

המשיב נוכח

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה ללא רשיון רכב תקף ונהיגת טרקטורון ללא מסגרת בטיחות וללא קסדת מגן.

באשר לראיות לכאורה:

הצדדים אינם חלוקים ביניהם, לפחות ביחס לדיון היום באשר לקיומן של ראיות לכאורה, ואכן עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכאורה בדמות דוחות פעולה של השוטרים שראו את המשיב נוהג, בדמות גזר הדין בו הוטלה על

הנאשם הפסילה, בדמות הודעת הנאשם במשטרה בה מודה למעשה במיוחס לו.

באשר לעילת מעצר

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21(א)(1)(ב).

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21(ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל, כך למשל בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל.

למעשה, המשיב שבפני כבר שוחרר מיום 21.2.16 בתנאים מגבילים עליהם הורה קצין המשטרה.

קצין המשטרה הורה על שחרורו של המשיב בתנאים של מעצר בית לילי למשך 5 ימים וחתימה על התחייבות עצמית בסך 2,000 ₪.

טוענת ב"כ המבקשת כי אין להסתפק בתנאים בהם שוחרר וכי מתקיים בעניינו של המשיב החריג אשר מצדיק מעצרו גם לאחר ששוחרר.

ב"כ המבקשת תמכה טיעוניה בפסיקה אשר הוצגה לבית המשפט. ב"כ המבקשת אמרה בטיעוניה כי יכול והקצין, עת הורה על שחרורו של המשיב, לא היה מודע לכך שלמשיב הרשעה נוספת בגין נהיגה בשכרות, דבר המשפיע על מסוכנותו, שכן הרשעה זו טרם עודכנה בגליון הרשעותיו.

מנגד, טוענת ב"כ המשיב כי אין הצדקה להורות על מעצרו של המשיב במעצר בית מלא לאחר שקצין המשטרה נתן בו אמון והורה על שחרורו בתנאי מעצר בית לילי ובוודאי שלא קיימת הצדקה לטענתה להורות על מעצרו מאחורי סורג ובריח.

לטענת ב"כ המשיב, קצין המשטרה היה מודע להרשעה זו.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי מתקיימים החריגים אשר נקבעו בבש"פ 222/89 מדינת ישראל נ' צוברי. שם נקבעה הלכה לפיה הכלל הוא שמי שמשוחרר ממעצר יוחזר אליו רק אם הפר את תנאי השחרור או נתחדשו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר וחריגה מכלל זה עשויה להיות מוצדקת רק במקרים חריגים ועל יסוד נימוקים כבדי משקל.

ראו גם בש"פ 1237/04 מ"י נ. ואדים גיאסוב ואח':

"לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של נאשם שכבר שוחרר ממעצר, וכאשר מתבקש בית המשפט להורות על מעצרו מחדש של מי ששוחרר משכבר, הרי ששומה עליו ליתן משקל רב לעובדה כי מדובר בנאשם שכבר שוחרר ממעצר (ראה בש"פ 932/89 אלטורי נ. מ"י תק-על 105)"

בניגוד לטענת ב"כ המבקשת, לא מצאתי כי בעניינו של המשיב התקיימו התנאים שנקבעו בהלכת צוברי. המשיב לא הפר את תנאי שחרורו.

המשיב נעדר עבר פלילי.

אומנם עברו התעבורתי של המשיב מכביד עד מאוד, לחובתו הרשעה אחת בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול והרשעה נוספת בעבירה של נהיגה בשכרות. הרשעתו האחרונה היא מלפני חודשיים, סמיכות זמנים אשר יש בה כדי ללמד על מסוכנותו, מה גם שהעבירות שבוצעו בתיק שבפני אף הן מעידות על זלזול בהחלטות שיפוטיות ובביטחון ציבור המשתמשים בדרך. לא זו אף זו תלוי ועומד נגד המשיב מאסר מותנה חב הפעלה במשך ארבעה חודשים.

עם זאת, בהעדר הרשעה קודמת של נהיגה בזמן פסילה ובהעדר הרשעות בגין הפרת הוראה חוקית, ומאחר והמשיב לא הפר את התנאים בהם מצוי מזה מספר ימים, לא מצאתי כי מתקיימים התנאים החריגים המצדיקים החזרתו למעצר.

לא התעלמתי אף מכך כי מדובר בנהיגה אשר בוצעה בשטח ברכב מסוג טרקטורון אשר באופן יחסי כפי שציינה ב"כ המשיב המסוכנות אשר נשקפה מאירוע זה הינה מופחתת, במידה מסוימת.

מאידך, לא מצאתי כי בתנאים אשר בהם שוחרר המשיב על ידי קצין המשטרה יש כדי לאיין, לאורך זמן, את המסוכנות נשקפת מן המשיב ולפיכך מצאתי כי קיימת הצדקה לעבות את תנאי שחרורו.

אשר על כן, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים המפורטים לעיל, משמצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה בתנאים מגבילים, ומששקלתי את השיקולים לקביעת ערובה על פי הקבוע בסעיף 46 לחוק, הנני מורה על שחרורו של המשיב, בכפוף להמצאת ערובה להלן ובתנאים הקבועים בסעיף 48 (א) רישא לחוק

בנוסף לאלו המפורטים בהחלטתי כדלקמן:-

- א. המשיב ישהה במעצר בית מלא 24 שעות ביממה ברחוב האיילה 7/25 באשקלון.
- ב. המשיב יהיה רשאי לצאת מכתובת מעצר הבית בין השעות 7:30-17:30 וזאת לצורך התייצבותו במקום עבודתו בלבד, אפיקי אשקלון, בכתובת רחוב המסגר 55 אשקלון.
- בכל שעות הימצאו במקום העבודה יהיה המשיב מפוקח ע"י הגברת תהל יהודה, ת.ז. 203611413 אשר באחריותה ללוות את המשיב מרגע יציאתו מהבית אל מקום העבודה, להיות במחיצתו במהלך שעות העבודה ולהחשיבו לכתובת מעצר הבית.
- ג. המשיב יפקיד סך של 4,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור. ההפקדה תבוצע עד ליום 25.2.16 בשעה 13:00.
- ד. המשיב ימציא ערבות עצמית על סך של 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.
- ה. תחתמנה שתי ערבויות צד ג', האחת בידי תהל יהודה, ת.ז. 203611413 והשנייה בידי אמו של המשיב, הגב' יעל ארביב, ת.ז. 022747620, כל אחת על סך של 15,000 ₪.
- ערבותה של תהל יהודה תחתם עוד היום.
- ערבותה של אמו של המשיב תחתם עד ליום 25.2.16.
- על ידי כל אחד מהערבים הנ"ל, להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.
- ו. מובהר לערבות כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתה של הערבה תהל יהודה להימצא במחיצת המשיב בכל שעות הימצאו במקום העבודה, וחובת שתי הערבות לדווח מיידית דבר כל הפרה של תנאי השחרור למשטרת ישראל.
- ז. מורה על פסילתו של המשיב מלהחזיק ו/או מלקבל רשיון נהיגה וזאת עד לתום ההליכים נגדו. לאור העובדה שרשיונו של המשיב מוחזק בידי משטרת ישראל תנפיק מזכירות בית המשפט אישור הפקדה מהיום ללא צורך בהפקדת רשיון.

משטרת ישראל תעביר את הרשיון למזכירות בית המשפט.

עמוד 4

ח. מוסבר למשיב כי בית המשפט החליט ליתן בו אמון בזו הפעם, אך אם יפר את האמון שניתן בו ויפר תנאי מתנאי השחרור, יכול ויעצר עד לתום ההליכים נגדו.

בכפוף להמצאת כתב ערובה, עפ"י הקבוע בסעיף 49 לחוק ובתנאים שנקבעו לעיל, ישוחרר המשיב ממעצרו.

לא הומצאה הערובה - יובא המשיב בפני שופט תוך 48 שעות מעת מתן החלטתי .

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ו אדר א' תשע"ו, 24/02/2016 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי , שופטת